Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 4. oktobra 2024*

„Predhodno odločanje – Socialna politika – Enako obravnavanje moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu – Direktiva 2006/54/ES – Člen 2(1)(e) – Pojem ‚plačilo‘ – Člen 4 – Prepoved vsakršne posredne diskriminacije na podlagi spola“

V zadevi C-314/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (nacionalno visoko sodišče, Španija) z odločbo z dne 17. marca 2023, ki je na Sodišče prispela 22. maja 2023, v postopku

Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA),

Ministerio Fiscal

proti

Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA,

Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO),

Unión General de Trabajadores (UGT),

Unión Sindical Obrera (USO),

Comité de empresa de Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA,

Dirección General de Trabajo et Instituto de las Mujeres,

ob udeležbi

Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA),

Sindicato Unión Profesional de Pilotos de Aerolíneas (UPPA),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, O. Spineanu-Matei, sodnica, J.-C. Bonichot, S. Rodin, sodnika, in L. S. Rossi (poročevalka), sodnica,

* Jezik postopka: španščina.

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. marca 2024,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Ministerio Fiscal M. Campoy Miñarro, agent,

– za Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, N. Navarro Moreno, abogada,

– za Unión General de Trabajadores (UGT) C. Cortés Suárez, abogada,

– za Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA) E. López García in Ó. Orgeira Rodríguez, abogados,

– za špansko vlado A. Gavela Llopis in M. Morales Puerta, agentki,

– za dansko vlado D. Elkan, M. Jespersen, J. Kronborg in C. A.-S. Maertens, agenti,

– za švedsko vlado H. Eklinder in C. Meyer-Seitz, agentki,

– za Evropsko komisijo I. Galindo Martín in E. Schmidt, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. junija 2024

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL 2006, L 204, str. 23).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med, na eni strani, Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA) (sindikat, ki zastopa člane kabinskega osebja (STAVLA)) in Ministerio Fiscal (državno tožilstvo, Španija) ter, na drugi strani, Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (v nadaljevanju: družba Air Nostrum), Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), Unión General de Trabajadores (UGT), Unión Sindical Obrera (USO), Comité de empresa de Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Dirección General de Trabajo in Instituto de las Mujeres glede kolektivne pogodbe, ki se uporablja za člane kabinskega osebja družbe Air Nostrum.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 9 Direktive 2006/54 je navedeno:

„V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je za ugotovitev, ali delavci opravljajo enako delo ali delo enake vrednosti, treba določiti, ali se za te delavce ob upoštevanju vrste dejavnikov, vključno z naravo dela in usposabljanjem ter delovnimi pogoji, lahko šteje, da se nahajajo v primerljivih okoliščinah.“

4 Člen 2 te direktive, naslovljen „Opredelitve pojmov“, v odstavku 1 določa:

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

[…]

(b) ‚posredna diskriminacija‘: kadar bi bile zaradi navidezno nevtralnega predpisa, merila ali prakse osebe enega spola v posebej neugodnem položaju v primerjavi z osebami drugega spola, razen če ta predpis, merilo ali praksa objektivno temelji na zakonitem cilju in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in potrebna;

[…]

(e) ‚plačilo‘: običajna osnovna ali minimalna plača in vsa druga plačila, bodisi v denarju bodisi v naravi, ki jih delavec prejme, neposredno ali posredno, zaradi svoje zaposlitve, od delodajalca;

[…]“

5 Člen 4 navedene direktive, naslovljen „Prepoved diskriminacije“, določa:

„Za enako delo ali za delo enake vrednosti se odpravi neposredna in posredna diskriminacija zaradi spola glede vseh vidikov in pogojev plačila.

[…]“

6 Člen 14 te direktive, naslovljen „Prepoved diskriminacije“, v odstavku 1 določa:

„V javnem ali zasebnem sektorju, vključno z javnimi organi, ne sme biti nikakršne neposredne ali posredne diskriminacije zaradi spola v zvezi:

[…]

(c) z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, vključno z odpuščanjem, ter plačilom, kakor je določeno v členu 141 Pogodbe;

[…]“

Špansko pravo

7 Real Decreto Legislativo 2/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (kraljeva zakonska uredba 2/2015 o sprejetju prečiščenega besedila zakona o delovnih razmerjih) z dne 23. oktobra 2015 (BOE št. 255 z dne 24. oktobra 2015) (v nadaljevanju: zakon o delovnih razmerjih) v členu 3, naslovljenem „Podlage delovnega razmerja“, določa:

„1. Pravice in obveznosti v zvezi z delovnim razmerjem so urejene z:

(a) zakoni in drugimi predpisi države;

(b) kolektivnimi pogodbami;

[…]“

8 Člen 4(2)(c) zakona o delovnih razmerjih določa:

„Delavci v delovnem razmerju ne smejo:

[…]

(c) v španski državi biti – neposredno ali posredno – pri zaposlovanju ali med zaposlitvijo, diskriminirani na podlagi spola, zakonskega stanu, starosti v mejah, določenih s tem zakonom, rasnega ali etničnega porekla, socialnega položaja, vere ali prepričanja, političnega prepričanja, spolne usmerjenosti in identitete, spolnega izraza, spolnih značilnosti in članstva oziroma nečlanstva v sindikatu ter iz jezikovnih razlogov.“

9 Člen 26(2) tega zakona določa:

„Kot plača se ne štejejo zneski, ki jih prejme delavec kot nadomestilo ali dodatke za stroške, nastale zaradi njegove poklicne dejavnosti, prejemki in dodatki iz naslova socialne varnosti ter nadomestila za premestitve, začasne prekinitve ali odpovedi.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Delovna razmerja med, na eni strani, družbo Air Nostrum ter, na drugi strani, njenim osebjem na zemlji in kabinskim osebjem so urejena s kolektivno pogodbo, ki so jo podpisali vodstvo tega podjetja in nekateri sindikati ter je bila objavljena v *Boletín Oficial del Estado* (BOE) 14. januarja 2019 (v nadaljevanju: kolektivna pogodba TCP).

11 Delovna razmerja med družbo Air Nostrum in njenimi piloti so urejena z drugo kolektivno pogodbo, ki so jo podpisali vodstvo tega podjetja in drugi sindikati ter ki je bila objavljena v BOE 13. maja 2020 (v nadaljevanju: kolektivna pogodba za pilote).

12 Člen 93 kolektivne pogodbe TCP in člen 16.19 kolektivne pogodbe za pilote urejata dnevnice za stroške, ki niso povezani z nastanitvijo in prevozom ter so nastali članom kabinskega osebja oziroma pilotom med službenimi potovanji (v nadaljevanju: dnevnice).

13 STAVLA je 8. novembra 2022 pri Audiencia Nacional (nacionalno visoko sodišče, Španija), ki je predložitveno sodišče, vložil tožbo, s katero je zlasti predlagal razglasitev ničnosti člena 93 kolektivne pogodbe TCP. STAVLA namreč meni, pri čemer ga podpira državno tožilstvo, da je s tem členom v delovne pogoje uvedena posredna diskriminacija na podlagi spola, ki je prepovedana s členom 14(1)(c) Direktive 2006/54.

14 V zvezi s tem je predložitveno sodišče najprej navedlo, da je znesek dnevnic, določen s pogodbo TCP, občutno nižji od zneska, določenega v kolektivni pogodbi za pilote. Dalje, iz različnih študij naj bi izhajalo, da je 94 % članov kabinskega osebja ženskega spola, medtem ko naj bi bilo 93,71 % pilotov moškega spola. Nazadnje, dnevnic ni mogoče šteti za plače niti z vidika španskega delovnega prava, in sicer glede na člen 26(2) statuta delavcev, ki dnevnice izrecno izključuje iz tega pojma, niti z vidika prava Unije, zlasti člena 157 PDEU in člena 2(1)(e) Direktive 2006/54. Ker te dnevnice niso plačilo za posebno delo, naj bi spadale na področje delovnih pogojev, tako da različna vrednost dela, ki ga opravljajo piloti in člani kabinskega osebja, ne more upravičiti razlike v višini navedenih dnevnic.

15 V teh okoliščinah je Audiencia Nacional (nacionalno visoko sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali to, da [družba Air Nostrum] kolektivu, ki ga sestavlja kabinsko osebje, katerega večino sestavljajo ženske, povrne nižji znesek stroškov, ki jih ima to osebje zaradi svojih potovanj – pri čemer ne gre za stroške prevoza in nastanitve – kot ga dobi povrnjenega iz istega naslova drugi kolektiv zaposlenih, v katerem je večina moških in ki ga sestavljajo piloti, pomeni posredno diskriminacijo na podlagi spola v zvezi z delovnimi pogoji, ki je v nasprotju s pravom [Unije] in prepovedana s členom 14(1)(c) Direktive 2006/54, kadar je razlog za to različno obravnavanje to, da se za vsak kolektiv uporablja druga kolektivna pogodba, pri čemer je obe izpogajalo isto podjetje, vendar z različnima sindikalnima predstavništvoma, na podlagi določb člena 87 zakona o delovnih razmerjih?“

Nadaljnji obstoj predmeta spora o glavni stvari

16 Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA) v stališčih, ki jih je v sodnem tajništvu Sodišča vložil 29. septembra 2023, meni, da o predlogu za sprejetje predhodne odločbe ni več treba odločati, ker je STAVLA 21. septembra 2023 umaknil tožbo pred predložitvenim sodiščem.

17 Vendar je iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, razvidno, da je predložitveno sodišče s sklepom z dne 26. oktobra 2023 odločilo, da kljub umiku tožbe sindikata STAVLA spor, ki je potekal pred njim, ni postal brezpredmeten, saj nacionalno procesno pravo državnemu tožilstvu omogoča, da nadomesti sindikat STAVLA kot tožečo stranko.

18 Iz tega sledi, da ker je spor o glavni stvari ohranil predmet, je o predlogu za sprejetje predhodne odločbe treba odločiti.

Vprašanje za predhodno odločanje

19 Najprej je treba navesti, da vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, temelji na treh premisah.

20 Tako, prvič, navedeno sodišče ugotavlja, da so v družbi Air Nostrum člani kabinskega osebja v veliki večini ženske in da so piloti v veliki večini moški.

21 Drugič, navedeno sodišče navaja, da je znesek dnevnic, ki se članom kabinskega osebja pavšalno izplača za nekatere stroške, ki so jim nastali v okviru izvajanja storitev, določenih v njihovi pogodbi o zaposlitvi, občutno nižji od zneska dnevnic, ki se za navedene stroške pavšalno izplačajo pilotom.

22 Sodišče ni pristojno, da v okviru odločanja o predlogu za sprejetje predhodne odločbe preverja točnost teh dveh dejanskih premis, saj je za vsakršno presojo dejanskega stanja v zadevi pristojno nacionalno sodišče (glej v tem smislu sodbi z dne 1. julija 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, točka 30, in z dne 13. junija 2024, Adient, C-533/22, EU:C:2024:501, točka 33).

23 Vendar postavljeno vprašanje temelji na tretji premisi, v skladu s katero dnevnice iz postopka v glavni stvari glede na svoj namen spadajo v okvir delovnih pogojev zadevnih delavcev v smislu tako nacionalnega prava kot člena 14(1)(c) Direktive 2006/54, in ne v okvir plačila delavcev v smislu člena 157 PDEU ter člena 2(1)(e) in člena 4 te direktive.

24 Sodišče pa mora, na eni strani, v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu bila predložena. To, da je nacionalno sodišče vprašanje za predhodno odločanje oblikovalo tako, da se je sklicevalo na nekatere določbe prava Unije, Sodišča ne ovira, da temu sodišču poda vse elemente razlage, ki bi mu lahko koristili pri odločanju o zadevi, ki mu je bila predložena, ne glede na to, ali se je v besedilu svojih vprašanj nanje sklicevalo ali ne. V zvezi s tem mora Sodišče iz vseh elementov, ki jih je predložilo nacionalno sodišče, in zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe razbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (sodba z dne 21. septembra 2023, Juan, C-164/22, EU:C:2023:684, točka 24 in navedena sodna praksa).

25 Na drugi strani, medtem ko člen 14(1) Direktive 2006/54 prepoveduje vsakršno posredno diskriminacijo na podlagi spola v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, člen 4 te direktive različno obravnavanje pri plačilu delavcev prepoveduje le, če se to nanaša na enako delo ali delo enake vrednosti.

26 Zato je treba za koristen odgovor predložitvenemu sodišču preveriti premiso, na kateri temelji postavljeno vprašanje in v skladu s katero nadomestila iz postopka v glavni stvari niso del plačila pilotov in članov kabinskega osebja v smislu Direktive 2006/54.

27 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(1)(e) in člen 4 Direktive 2006/54 razlagati tako, na eni strani, da so dnevnice, s katerimi se pavšalno povrnejo nekateri stroški, ki jih imajo delavci zaradi službenih potovanj, del njihovega plačila ali, nasprotno, njihovih delovnih pogojev in, na drugi strani, da različno obravnavanje zneskov takih dnevnic glede na to, ali so dodeljene skupini delavcev, ki jo v večini sestavljajo moški, ali skupini delavcev, ki jo v večini sestavljajo ženske, pomeni posredno diskriminacijo na podlagi spola, ki je s to direktivo prepovedana.

28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je pojem „plačilo“ iz člena 2(1)(e) Direktive 2006/54 avtonomen pojem prava Unije, ki ga je treba razlagati široko (glej po analogiji sodbi z dne 7. marca 1996, Freers in Speckmann, C-278/93, EU:C:1996:83, točka 16, in z dne 19. septembra 2018, Bedi, C-312/17, EU:C:2018:734, točka 33).

29 Iz samega besedila navedenega člena 2(1)(e) izhaja, da „plačilo“ v smislu te določbe ne zajema le plače, ampak tudi „vsa druga plačila, bodisi v denarju bodisi v naravi, ki jih delavec prejme, neposredno ali posredno, zaradi svoje zaposlitve, od delodajalca“.

30 Dnevnice, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, pa so očitno gospodarska ugodnost, izplačana v denarju neposredno s strani delodajalca delavcu, katere namen je pavšalno povrniti nekatere stroške, ki so delavcu lahko nastali v okviru izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz njegove pogodbe o zaposlitvi.

31 Okoliščina, ki jo je poudarilo predložitveno sodišče, da te dnevnice niso plačilo za posebno delo, izračunano po časovni ali delovni enoti, ne more zadostovati za to, da se navedene dnevnice izvzamejo iz pojma „plačilo“ v smislu člena 2(1)(e) Direktive 2006/54.

32 Iz te določbe namreč ni razvidno, da tak pojem zahteva, da se z ugodnostjo, ki jo plača delodajalec, plača posebno delo, saj je treba tako ugodnost izplačati le „zaradi zaposlitve“ delavca (glej po analogiji sodbo z dne 19. septembra 2018, Bedi, C-312/17, EU:C:2018:734, točka 34).

33 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da je namen dnevnic pavšalno povrniti nekatere stroške, ki so zadevnim delavcem nastali zaradi potovanj, ki jih opravijo v okviru svoje pogodbe o zaposlitvi, torej zaradi svoje zaposlitve.

34 V nasprotju s tem, kar ugotavlja Evropska komisija, te razlage ne omaje sodna praksa, ki izhaja iz sodbe z dne 15. septembra 2011, Williams in drugi (C-155/10, EU:C:2011:588, točka 25), v skladu s katero se elementi celotnega plačila delavca, katerih namen je izključno kriti naključne ali dodatne stroške, ki nastanejo pri opravljanju nalog, ki jih ima delavec na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ne smejo upoštevati pri izračunu plačila, ki ga je treba izplačati med letnim dopustom.

35 Sodišče je namreč v tej sodbi, ki se ni nanašala na Direktivo 2006/54, temveč na Direktivo 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381), ugotovilo le, da je plačilo lahko sestavljeno iz več elementov, od katerih se nekateri ne smejo upoštevati pri izračunu zneskov, ki jih je treba delavcu izplačati za letni dopust. Sodišče pa nikakor ni menilo, da taki elementi niso del plačila delavca.

36 Za to zadevo prav tako ni upoštevna okoliščina, ki jo je poudarila Komisija, da je Sodišče v sodbi z dne 8. julija 2021, Rapidsped (C-428/19, EU:C:2021:548, točka 54), razsodilo, da je treba člen 3(7), drugi pododstavek, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 431) razlagati tako, da dnevnica, katere znesek se razlikuje glede na trajanje napotitve delavca, pomeni dodatek, ki sodi k napotitvi in je del minimalne plače, razen če se med drugim ta dnevnica izplača kot povračilo za stroške, ki dejansko nastanejo zaradi napotitve, kot so potni stroški ali stroški za stanovanje oziroma hrano.

37 Namreč – poleg tega, da se ta sodba prav tako ni nanašala na Direktivo 2006/54 – okoliščina, da nadomestilo, izplačano iz naslova povračila stroškov, ki dejansko nastanejo zaradi napotitve, ni del minimalne plače, nikakor ne izključuje, da so pavšalna nadomestila, kakršna so ta iz postopka v glavni stvari, sestavni del plačila v smislu člena 2(1)(e) Direktive 2006/54, ki – kot izhaja iz točke 29 te sodbe – ni omejeno le na plačo.

38 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da čeprav je res, da dnevnice, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, niso izplačane kot protidajatev za opravljeno delo, pa ostaja dejstvo, da pomenijo ugodnost, ki jo delodajalec odobri zadevnim delavcem zaradi njihove zaposlitve, in spadajo v okvir pojma „plačilo“, kot je opredeljen v členu 2(1)(e) Direktive 2006/54, in ne v okvir delovnih pogojev v smislu člena 14(1)(c) te direktive.

39 V obravnavani zadevi predložitveno sodišče o obstoju posrednega različnega obravnavanja na podlagi spola sklepa iz dejstva, na eni strani, da kabinsko osebje v veliki večini sestavljajo ženske, piloti pa so v veliki večini moški, in na drugi strani, da je znesek dnevnic, ki se izplačujejo članom kabinskega osebja, občutno nižji od zneska dnevnic, ki se izplačujejo pilotom.

40 Vendar iz člena 4 Direktive 2006/54 izhaja, da bi tako različno obravnavanje glede plačila delavcev iz postopka v glavni stvari lahko pomenilo posredno diskriminacijo na podlagi spola, prepovedano s to določbo, le, če bi se to plačilo izplačevalo „za enako delo ali za delo enake vrednosti“.

41 V zvezi s tem – kot je razvidno iz uvodne izjave 9 Direktive 2006/54 – je treba za presojo, ali delavci opravljajo enako delo ali delo enake vrednosti, upoštevati več dejavnikov, kot so narava dela, pogoji usposabljanja in delovni pogoji.

42 Člani kabinskega osebja in piloti pa očitno ne opravljajo enakega dela. Poleg tega ob upoštevanju usposabljanja, ki se zahteva za opravljanje poklica pilota, in s tem poklicem povezanih odgovornosti ni mogoče šteti, da je delo pilotov enake vrednosti kot delo članov kabinskega osebja v smislu člena 4 Direktive 2006/54.

43 V teh okoliščinah posrednega različnega obravnavanja, navedenega v točki 39 te sodbe, ni mogoče opredeliti kot posredno diskriminacijo na podlagi spola v smislu Direktive 2006/54.

44 Iz tega sledi, da ni treba odgovoriti na vprašanje, ali je tako posredno različno obravnavanje mogoče upravičiti s tem, da so zadevne ugodnosti predvidene z ločenima kolektivnima pogodbama, sklenjenima med različnimi strankami.

45 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1)(e) in člen 4 Direktive 2006/54 razlagati tako, na eni strani, da so dnevnice, s katerimi se pavšalno povrnejo nekateri stroški, ki jih imajo delavci zaradi službenih potovanj, del njihovega plačila in, na drugi strani, da razlika v znesku takih dnevnic glede na to, ali so dodeljene skupini delavcev, ki jo sestavljajo večinoma moški, ali skupini delavcev, ki jo sestavljajo večinoma ženske, s to direktivo ni prepovedana, kadar ti dve skupini delavcev ne opravljata enakega dela ali dela enake vrednosti.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 2(1)(e) in člen 4 Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu

je treba razlagati tako,

na eni strani, da so dnevnice, s katerimi se pavšalno povrnejo nekateri stroški, ki jih imajo delavci zaradi službenih potovanj, del njihovega plačila in, na drugi strani, da razlika v znesku takih dnevnic glede na to, ali so dodeljene skupini delavcev, ki jo sestavljajo večinoma moški, ali skupini delavcev, ki jo sestavljajo večinoma ženske, s to direktivo ni prepovedana, kadar ti dve skupini delavcev ne opravljata enakega dela ali dela enake vrednosti.

Podpisi